MAREA ADUNARE POPULARĂ DIN PIAȚA VICTORIEI

La marea adunare populară care s'a ținut Vineri în Piața Victoriei, au rostit discursuri mareșalul Jugoslaviei, Iosip Broz Tito, d. Gh. Gheorghiu-Dej, ministrul industriei și comerțului și d. dr. Petru Groza, președintele consiliului de miniștri.

Dăm mai jos discursurile cari s'au ținut la această adunare populară:

Cuvântul de deschidere al d-lui prim ministru dr. Petru Groza

Dragi prietene și prieteni,

Avem marea bucurie de a saluta în mijlocul nostru pe legendarul erou al luptelor pentru libertatea popoarelor Jugoslaviei și în acelaș timp și pe luptătorul care a contribuit la doborârea hidrei fascisto-hitleriste și care în acest fel a contribuit și la eliberarea poporului nostru. Poporul muncitor român, muncitorii din fabrici și uzine, plugărimea și intelectualii progresiști ai acestei țări salută deci cu toată dragostea pe Mareșalul Tito. (Urale, mulțimea scandează numele Mareșalului Tito).

Numele său l-am sădit adânc pentru totdeauna în sufletele noastre și noi vom munci și vom lupta, pentru ca, coordonându-ne munca și lupta cu a tuturor popoarelor iubitoare de pace, să ne putem asigura posibilitatea de a ne creia un viitor mai bun și să ne apărăm ceea ce așa de greu am obținut: libertatea și independența țării noastre. (Ovații; mulțimea scandează numele d-lui dr. Petru Groza).

DISCURSUL D-LUI GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ,

Prieteni și tovarăși,

Populația Capitalei și numeroase delegații din toate colțurile țării, 750.000 de cetățeni, s'au adunat aici pentru a sărbătorii un mare eveniment în istoria relațiilor dintre România și Jugoslavia: Incheerea Pactului de prietenie, colaborare și ajutor reciproc între cele două țări vecine și prietene. **(Aplauze furtunoase și îndelung repetate, strigăte, trăiască prietenia Română-Jugoslavă).**

Acest pact este expresia dorinței și voinței popoarelor noastre de a-și apăra în comun, prin toate mijloacele de care dispun, cel mai mare bun pentru care au suferit și sângerat: libertățile cucerite, independența națională, suveranitatea Statului și regimul politic democrat. (Aplauze).

Dorința și voința aceasta a existat și în trecut la popoarele noastre, dar guvernele reacționare exprimând interesele claselor exploatatoare și puse în slujba cercurilor imperialiste străine, au făcut ca tratatele din trecut să se dovedească simple petice de hârtie.

Pentru întâia oară făurim un pact care este expresia noului caracter al țărilor noastre, și expresia rolului pe care de data aceasta poporul însuși, în frunte cu clasa muncitoare, îl are atât în Jugoslavia, cât și în România.

Baza materială a acestui tratat o formează transformările adânci economice, sociale și politice, care s'au produs în ultimii ani în aceste State.

Lupta eroică a poporului jugoslav, împotriva ocupanților hitleriști și fasciști, precum și a complicilor lor interni, a creat o nouă Republică Federativă Populară Jugoslavă (Aplauze puternice).

Lupta poporului nostru împotriva acelorași dușmani a dus la instaurarea unui regim democratic, realizator al unor însemnate reforme sociale.

De data aceasta între două grupuri exploatatoare și asupritoare ale noroadelor se încheie un pact, ci popoarele înșile, prin guvernele lor reprezentative, realizează această înțelegere, acest tratat de colaborare și asistență mutuală.

Pactul acesta are în acelaș timp și o însemnătate internațională deosebită. El contribue la consolidarea forțelor lagărului democratic și antiimperialist, el este un succes al forțelor păcii. (Aplauze puternice).

Popoarele noastre știu să prețuiască pacea. Există țări ale căror guverne speră să rezolve dificultățile economice și sociale prin care trec, pe cale de aventuri războinice. Se știe că România și Jugoslavia nu fac parte din această categorie de state. In ceeace ne privește, noi rezolvăm problemele ce se pun în fața noastră prin mobilizarea forțelor creatoare ale poporului, prin muncă stăruitoare de reconstrucție pașnică și democratică.

Atât Jugoslavia, cât și România sunt angajate în mari acțiuni de reconstrucție economică și ele vor să-și asigure condițiunile continuării operei lor constructive.

Acesta este unul din izvoarele adâncului interes pe care ambele popoare îl poartă asigurării unei păci durabile. Atât Jugoslavia cât și România, sunt parte active, puse în slujba ideii de pace și prietenie a popoarelor. (Aplauze puternice).

Suntem convinși că ceeace se realizează în domeniul colaborării prietenești între țările democrației noui, este privit cu simpatie și bucurie de popoarele doritoare de pace și libertate din toate țările, din toate continentele. Este un contrast izbitor între preocupările guvernelor conduse de imperialiști sau de vătafii lor, și preocupările guvernelor populare, expresie a năzuințelor și voinții propriilor lor popoare.

In timp ce guvernele imperialiste sunt ocupate, cuprinse de goana înarmărilor, cu crearea unei psihoze războinice, cu întreținerea și cultivarea focarelor fasciste, cu înăbușirea în sânge a mișcărilor democratice, guvernele populare din țările democrației noui, muncesc cu hărnicie la construirea edificiului păcii, fără a se lăsa impresionate de țipetele isterice, de calomniile și amenințările ațâțătorilor de războiu.

(Din sute de mii de piepturi răsună: Jos ațâțătorii de războiu, pentru pace luptăm noi).

Țările democrației noui, având în frunte marea țară a socialismului — Uniunea Republicelor Socialiste Sovietice — reprezintă o uriașe forță constructivă, economică și politică. Dar această uriașă forță pașnică este capabilă să apere drepturile sale, să răspundă cu hotărâre oricăror provocări ale atentatorilor la un nou rea securității, apărarea intereselor comune, a independenței și suveranității noastre naționale, în cadrul unui sistem capabil să respingă orice încercare politică sau militară, a dușmanilor păcii, — a agresorilor imperialiști.

Politicianii reacționari din străinătate obișnuiți să gândească după vechile tipare, vorbesc adesea despre un așa zis bloc slav. Prietenia și alianța care leagă România, țară neslavă, cu Jugoslavia și alte țări slave, precum și legăturile de prietenie ale acestor țări cu Ungaria, arată limpede că deosebirile de origină nu pot constitui și nu constitue o piedică în calea relațiunilor frățești între țările democrației noui.

Dorințele imperialiștilor străini, obișnuiți să domine prin asmuțirea unui popor balcanic împotriva celuilalt, se sfarmă de stânca prieteniei dintre aceste popoare. (Urale îndelungate).

Politicienii reacționarii nu pot sau nu vor să vadă că în Estul și Sud-Estul Europei nu este vorba de un bloc slav și nici despre un altfel de bloc, ci despre război.

Așa cum a spus în timpul vizitei sale în Bulgaria, conducătorul popoarelor Jugoslaviei, Mareșalul Tito, „dacă nu vom fi șovăelnici, dacă vom apăra cu fermitate și dârzenie drepturile noastre, putem să nu ne temem de nici o primejdie" (Urale îndelung repetate, strigăte puternice Tito! Tito! Tito!).

Pactul de colaborare și ajutor reciproc, încheiat între România și Jugoslavia, este expresia acestei hotărâri a noastre, de a ne apăra pacea și drepturile (Urale, aplauze frenetice).

Singurul său țel este garantacolaborarea frățească în scop de apărare a păcii și a independenței naționale între țările democratice, în frunte cu forța conducătoare a lagărului păcii, invincibila Uniunea Republicelor Sovietice Socialiste. (Aplauze puternice îndelung repetate), strigăte, U.R.S.S.! U.R.S.S.! Stalin! Stalin! Stalin!).

Nimic nu a despărțit și nu desparte țara noastră de Jugoslavia. Suntem însuflețiți de țeluri comune și năzuinți comune. O strânsă comunitate de interese ne leagă în domeniul politicii externe. (Aplauze).

Ambele țări sunt interesate ca Germania să fie efectiv democratizată și demilitarizată, pentru ca un nou „Drang nach Osten" să nu ne mai amenințe niciodată. Suntem deopotrivă interesați ca țările dunărene să fie acelea care să decidă în tot ce privește Dunărea și regimul ei. Suntem pe deplin conștienți că regimurile noastre de democrație nouă constitue o piedică de netrecut pentru expansiunea imperialistă și suntem hotărâți să nu lăsăm ca țările noastre să cadă într'o nouă dependență față de vreo țară imperialistă. Noi nu vom permite să fim tratați drept pradă ușoară de către noii pretendenți imperialiști, la dominația mondială. (Aplauze frenetice, strigăte jos ațâțătorii la război).

Dragi prieteni și tovarăși,

Semnarea Pactului de prietenie, colaborare și ajutor reciproc între cele două țări ale noastre a prilejuit vizita în țara noastră a aceluia care conduce Jugoslavia pe drumul reconstrucției socialiste — Mareșalul Iosip Broz Tito (Urale îndelungate, strigăte Tito! Tito!).

Noi salutăm în persoana Mareșalului Tito pe legendarul erou care în timpul celui de al doilea războiu mondial a ridicat întregul popor jugoslav la lupta pentru sfărâmarea jugului hitlerist (strigăte Trăiască Tito!, sacadat Tito! Tito!).

Salutăm în persoana lui pe marele bărbat de Stat care își duce țara pe calea democrației celei mai avansate, stârnind admirația tuturor popoarelor democratice (Tito! Tito! Tito! Urale).

Salutăm în persoana lui Tito pe slăvitul luptător ieșit din rândurile mișcării muncitorești și democratice, al cărui nume îl pronunță cu dragoste, oamenii muncii de pretutindeni (Urale, aplauze îndelung repetate, strigăte Trăiască Tito!).

Trăiască veșnica prietenie între România democrată și Jugoslavia democrată (Urale).

Trăiască lupta comună a popoarelor noastre împotriva imperialismului și ațâțărilor războinice, pentru pacea trainică și democrație populară! (Aplauze puternice).

Trăiască eroicele popoare ale Jugoslaviei și conducătorul lor Mareșalul Tito! (Tito, Tito, Tito!).

Trăiască marea prietenă a ambelor noastre popoare, prietenul și sprijinitorul popoarelor dornice de pace și libertate — Uniunea Sovietică.

Trăiască învățătorul nostru al tuturora, marele Stalin.

Urale îndelung repetate din sute de mii de piepturi răsună Stalin! Stalin! Stalin! Stalin!... Ovațiuni!

CUVÂNTAREA MAREȘALULUI TITO

După cuvintele spuse aci de d. Gh. Gheorghiu-Dej, eu nu mai am într'adevăr prea multe lucruri de adăogat. D-sa a expus întreaga situație și a caracterizat importanța marelui act pe care l-am încheiat noi astăzi aici. Dar îngăduiți-mi să vă mărturisesc cât suntem de entuziasmați noi, delegația Republicei Federative Populare Jugoslave, de această grandioasă manifestație de astăzi.

Cu câteva clipe mai înainte semnând acordul de prietenie, colaborare și asistență mutuală, în edificiul Ministerului Afacerilor Externe, am admirat, privind pe fereastră sosirea voastră în această piață. Coloanele voastre compacte îndreptându-se spre această piață, vigoarea, entuziasmul vostru, au demonstrat voința nestrămutată a întregului popor român de a lega o strânsă prietenie nu numai cu popoarele Republicei Federative Populare Jugoslave, dar și cu toate popoarele iubitoare de pace, în frunte cu marea Uniune Sovietică. (Aplauze prelungite și îndelung repetate).

Inainte de războiul mondial, ca și înainte de marele războiu al eliberării naționale, s'au mai încheiat acorduri între țări; oamenii de stat se vizitau atunci unul pe altul, se consultau și încheiau și ei acorduri. Acestea nu erau însă alianțe și acorduri încheiate de un popor cu alt popor. Acestea nu erau altceva decât combinații reciproce făcute de forțele imperialiste rapace, cu scopul de a se înșela una pe alta cât mai mult posibil.

Rezultatele acestor acorduri le-am putut vedea, în ultimul timp, în marea catastrofă care s'a abătut asupra popoarelor noastre.

Acum a venit o epocă nouă. Popoarele multor țări de aici, din Răsărit, și-au luat soarta în propriile lor mâini. Acest lucru a înlesnit încheerea acordurilor de prietenie veșnică între popoare, pentru că aceste popoare n'au vrut niciodată să se bată unul cu altul. Și acest lucru e foarte firesc. Numai popoarele care sunt libere din punct de vedere național, libere din punct de vedere social, care au toate drepturile democratice și formează adevărata lor democrație populară, numai astfel de popoare pot să încheie acorduri între ele și să creeze raporturi de prietenie, ce le dau posibilitatea desvoltării în toate direcțiile.

Și iată, după acest mare războiu de eliberare națională, popoarele au hotărît să rupă definitiv cu trecutul.

Iată, de pildă, țara noastră. Popoarele nouei Jugoslavii au suferit fără margini sub regimurile trecute. Dar când a sosit ora hotărîtoare a apărării existenței lor, ele au trebuit să lupte singure pentru că cei care le conduceau au părăsit țara. Dar popoarele noastre n'au uitat și când războiul s'a sfârșit, ele n'au mai primit pe fugari. Popoarele noastre au luat puterea în propriile lor mâini și au pus conducători pe oamenii care au împărțit binele și răul cu poporul.

Rezultatele atinse până acum în noua Jugoslavie dovedesc un mare progres. Acestea pot servi drept exemplu de felul cum popoarele stăpâne pe soarta lor, conducându-se prin ele însele, pot să obțină mari succese.

Dar ce a făcut ca noua Jugoslavie să aibă asemenea succese?

In primul rând, pentru că popoarele Jugoslaviei au realizat între ele unitatea și frățenitatea. Aceasta a fost posibil pentru că s'a realizat unitatea fiecărui popor din Jugoslavia, pentru că în această țară a fost rezolvată problema socială, pentru că poporul muncitor are toate drepturile și pentru că problema națională a fost soluționată într'un mod just.

Eu vorbesc despre acestea, dragi prieteni muncitori, pentru că vreau în felul acesta să subliniez că unitatea poporului este garanția tuturor succeselor în toate domeniile. Vorbesc despre acestea pentru că unitatea și puterea clasei muncitoare — care astăzi este în altfel de raporturi cu statul, decât altă dată — au o importanță uriașă pentru izbânda construcției țării și pentru crearea unei vieți mai bune.

Alianța strânsă între muncitori și țărani dă posibilitatea unui succes deplin în construcția țării, în rapida sa desvoltare și pentru creerea unei vieți mai bune.

Frontul unic al muncii, frontul unic al poporului unit, cu o singură țintă: creearea unei vieți mai bune decât până acum, — iată chezășia luptei voastre, a întregului popor. (Aplauze îndelungate).

Eu n'aș vrea să ridic aici chestiunea provocatorilor de războiu, atinsă de Gh. Gheorghiu-Dej. Dar pot să spun un singur lucru: Acordul de prietenie, de colaborare și de asistență mutuală s'a semnat astăzi aici pentru a asigura desvoltarea noastră pașnică și împotriva ațâțătorilor la războiu care împiedică munca de construcție a țărilor noastre.

Acordul pe care noi l-am semnat are o mare importanță în desvoltarea internă, pentru fortificarea democrației în România și noua Jugoslavie. (Aplauze prelungite).

Aici, în Răsărit, s'a creiat un front al păcii, un front contra ațâțătorilor la războiu, un front al construcției pașnice, un front al colaborării mutuale și frățești. Acest măreț front, rezultat al forțelor interne democratice din fiecare țară reprezintă pentru toate statele de aici din Răsărit, în frunte cu marea Uniune Sovietică, garanția că pacea va învinge și că nici un provocator de războiu și nici o clică reacționară nu va reuși să pună în practică planurile lor infernale.

Cu dorința ca poporul român să se desvolte în toate domeniile și să înflorească, eu strig:

Trăiască strânsa prietenie dintre poporul român și popoarele jugoslave! (Ovații, mulțimea scandează numele Mareșalului Tito).

Trăiască unitatea tuturor muncitorilor din România, fără deosebire, manuali și intelectuali!

Trăiască marea noastră prietenă Uniunea Sovietică în frunte cu generalissimul Stalin, care ne-a dat posibilitatea astăzi să ne construim viața noastră pașnică, mai bună decât am avut-o altădată! (Mulțimea scandează pe rând numele Stalin, Tito, Petru Groza și Gheorghiu-Dej).

Cuvântul de închidere al d-lui președinte al Consiliului de miniștri

Dragi prietene și prieteni,

Am ascultat cuvântul prietenului Gheorghiu-Dej și am ascultat și cuvântul marelui nostru prieten Mareșalul Tito. Dacă această bucurie a noastră a tuturor este o manifestare a voinței populare, care pecetluește legământul făcut astăzi între popoarele Jugoslaviei și poporul român, această manifestare arată totdeodată hotărârea poporului muncitor român din această țară, ca împreună cu toate naționalitățile conlocuitoare, să meargă înainte pe drumul larg deschis al unei democrații care să devină într'adevăr populară în muncă pentru reconstrucția țării, în luptă pentru înlăturarea ultimelor rămășițe ale unui trecut întunecat.

Aceasta arată, desigur, hotărârea noastră a tuturor, de a nu rămâne cu un pas îndărătul popoarelor iubitoare de pace, al poporului polon, al poporului cehoslovac, al poporului bulgar, al poporului maghiar, al poporului albanez, al popoarelor jugoslave, având în frunte popoarele din Uniunea Sovietică.

Vom face eforturi ca să ținem pasul cu prietenii noștri, fiind demni de a face parte din familia acestor popoare iubitoare de pace care au dat dovadă, prin fapte, de dragostea lor pentru libertate.

Dragi prietene și prieteni,

Ne simțim mândri pentru manifestația de astăzi a poporului român și vă suntem recunoscători pentru minunata disciplină cu care ați știut să exteriorizați masiva voastră însuflețire din clipa în care Mareșalul Tito a pășit în Capitală. (Ovații).

Vă rog să duceți acasă la căminele voastre, cuvintele noastre de mulțumire și toate impresiile pe care le-ați cules dela această grandioasă și istorică manifestație.

Inchei această manifestație strigând:

Trăiască Generalissimul Stalin! (Ovații).

Trăiască Mareșalul Tito! (Ovații).

Trăiască prietenia pe veci între popoarele iubitoare de pace! (Urale; mulțimea scandează numele Generalissimului Stalin, Mareșalului **Tito,** *dr. Petru Groza și Gh. Gheorghiu-Dej).*

Din tinerețea Generalissimului Stalin

(Urmare din pag. I-a)

dia „Capitalul" lui Marx, care se găsea extrem de greu Iosif Vissarionovici împrumută cartea de la un anticar și organizează copierea ei, de către un grup de prieteni, într'un interval de numai 10 zile. Citește apoi celelalte opere ale lui Marx și Engels, precum și primele scrieri ale lui Lenin. I se încredințează în sfârșit conducerea unui cerc de muncitori dela căile ferate. „Aici, în cercul acestor muncitori am primit primul meu botez revoluționar de luptă... Cei d'ntâi dascăli ai mei au fost muncitorii revoluționari din Tiflis" — scria dânsul mai târziu. Dar și elevul seminarului din Tiflis i-a învățat ceva pe muncitori; el scrie manifeste ilegale organizează manifestații și greve. Din această cauză el este eliminat din seminar.

Când cunoaștem dificultățile cu care a avut de luptat încă de pe când era tânăr, înțelegem cuvintele pe care le-a rostit mai târziu: „Nu trebuie să fim niște oameni slabi, care fug în fața greutăților, căutându-și o muncă ușoară. Greutățile există ca să luptăm contra lor, învingându-le".

Iosif Vissarionovici Djugașvili a luptat întotdeauna împotriva greutăților și le-a învins.

In luptă cu greutățile învingându-le, s'a călit și a devenit el tare ca oțelul: Stalin.

O BARCĂ IN CARE SE AFLAU 14 PERSOANE INGHIȚITĂ DE APELE DUNĂRII

Au fost salvate numai cinci persoane

Brăila, 20 Dec.

Azi, la ora 13, în fața debarcaderului „Sovrom-Transport", pe Dunăre, s'a întâmplat o groaznică nenorocire care a făcut 9 victime. Iată împrejurările în care s'a produs această nenorocire:

Din baltă s'au urcat într'o barcă, condusă de Lazăr Rosenthal, 14 persoane, având fiecare câte o sarcină de lemne de salcie pentru casă.

In timp ce barca se îndrepta spre chei și se afla pe la mijlocul Dunării, deodată apa a început să pătrundă cu furie în vas, provocând panică printre ocupanți cari, îngroziți, au început să strige ajutor.

Personalul a două remorchere, văzând pericolul, a îndreptat vasele, cu toată viteza, spre locul nenorocirii, reușind, după mari eforturi, să salveze numai cinci persoane iar restul de 9 împreună cu barca s'au dus la fundul apei.

Iată numele celor salvați: Ion Cristea și Crăciun Constantin, amândoi din comuna Nedelcu-Cherecea; Grigore Dumitru; Gavrilă Săndulescu și Maria Plopeanu, aceasta din urmă locuind în str. Roșiori nr. 306.

Celor salvați li s'au dat îngrijirile necesare în prezența d-lui inspector de port Constantin Dehalt, care face și cercetările împreună cu organele în subordine.

NIC.

CURIER JUDICIAR

SUMELE CONFISCATE IN CAZ DE MITUIRE

Faptul de a da mită unui funcționar public a trecut prin patru perioade în ce privește calificarea lui penală. La început faptul nu era considerat delict. Pe urmă a fost socotit infracțiune și pedepsit cu ani de închisoare. A venit a treia fază, când din nou n'a mai contat ca infracțiune. In fine faza a patra — cea actuală — când din nou faptul este sancționat și încă drept crimă, adică tot atât de grav ca și luarea de mită.

Cei ale căror procese se judecau în faza treia, beneficiau de noul regim și erau achitați, pe baza principiului că legea mai blândă profită inculpatului.

In aceste cazuri se punea chestiunea cu privire la soarta sumelor de bani confiscate ca corp delict. Acești bani se restitue foștilor inculpați, sau rămân a fi afectați fondurilor de asistență publică?

Intr'un caz de acest fel, Curtea de Apel a decis că dată fiind achitarea pronunțată, indiferent de cauza achitării, — suma de bani revine fostului inculpat.

Parchetul general, prin recursul făcut împotriva acestei soluții, a adus chestiunea în fața Inaltei Curți de Casație s. II.

Recursul a fost admis de către Inalta Curte, care a statuat astfel că întru cât sumele de bani sunt rezultatul unui act imoral și ilicit, chiar dacă încetează la un moment dat de a fi penal, ele nu mai pot fi restituite, ci urmează a fi predate asistenței publice.

INDUSTRIAȘI ȘI COMERCIANȚI TRIMIȘI IN JUDECATA PENTRU SABOTAJ

Prin încheerile date de Comisiunea de pe lângă Direcția Generală a Controlului Economic, au fost trimiși în judecata instanțelor pentru combaterea speculei și sabotajului, următorii industriași și comercianți:

Gh. Roiu, din str. Popa Savu 12, administrator delegat al soc. anon. „Philips", fabrică de aparate de radio și piese de schimb, din str. Baicului 92—98; Garrit Hanneman, din str. Toamnei 4, director la numita societate; Martin Wieder, din str. Stefan cel Mare 218, subdirector; și Nicu Abramescu, din str. Puțu cu Apă Rece 27, administratorul fabricii. Cu toții sunt făcuți răspunzători penalicește, că în declarația de stoc, au trecut date neexacte, omițând importante cantități de materiale. Procesul s'a repartizat la secția VII-a.

— Nic. Anghelescu, proprietarul fabricii de ciocolată și produse zaharoase din șos. Viilor 15, învinuit că nu a declarat cantitatea de 550 kgr. sodă caustică, pe care o deținea ca materie primă pentru fabricarea de săpun. In afară de aceasta i se impută că s'a aprovizionat cu acea cantitate de sodă caustică, ce depășește trebuințele consumului normal, întru cât la controlul făcut se constata că numitul industriaș dispunea de 1047 kgr. săpun gata fabricat pentru uzul personalului fabricii, — fapt care constitue delictul de sabotarea măsurilor luate de organele pentru îndrumarea economiei. Procesul s'a repartizat la secția VI-a.

— Traian Costache, proprietarul întreprinderii de țesătorie din calea Dudești 224, învinuit că în declarația de stoc nu a trecut intenționat circa 500 metri țesături, marfă ce se afla dată spre vopsire la firma Zvo din str. Apele Minerale. Simon Zvorișteanu, patronul acestei firme și Ilie Bercu, magazionerul ei, învinuiți că au înlesnit industriașului Traian Costache să sustragă de la obligația de declarare, marfa menționată. Procesul acestor 3 inculpați, dintre cari industriașul se găsește arestat, va fi judecat de secția IX-a.

— Emil Rosenberg, farmacist din cal. Moșilor 53 și Sol Feltz, agent de piață, din str. Mântuleasa 26. — primul fiindcă a vândut 6 fiole de streptomicină cu 12.000 lei bucata, iar secundul fiindcă i le procurase cu 11.125 lei fiola, — deși prețul oficial, fixat de Ministerul Sănătății, este de 2690 lei.

Ambii vor fi judecați arestați de secția IX-a.

— Mathias Schimpl, mecanic, din com. Militari — str. Doinei 25, la care au fost găsite cu prilejul unor descinderi, circa 4000 de papiote (ibrișine) de mătase de culori variate; marfă pe care o deținea fără a fi comerciant și nici nu a declarat-o cum avea obligația legală după 19 August 1947, deși o avea achiziționată cu mult înainte de această epocă. Procesul a fost repartizat la secția VII-a.

— Alex. Haralambie, procuristul întreprinderii, cum și Gh. Haralambie din str. Visarion Sachelarie 35, patronul întreprinderii, învinuiți că nu au trecut în declarația de stoc cantități de cupru, tablă, funduri de aramă, țeavă de aramă, etc., ce au fost descoperite cu prilejul controlului făcut de organele poliției economice în ziua de 27 Noembrie.

Ei vor fi judecați, primul în stare de arestare iar al doilea în stare de libertate, de către secția IX-a.

— Max Lazarovici din Bacău, str. Octavian Goga, 16, și Isac Istric, tot din Bacău str. Buna Vestire 32, proprietarii firmei „Leguma" din acel oraș, — cari deși se obligaseră prin contractul încheiat cu Economatul Min. Ind. și Com. să furnizeze 200 vagoane lemne și deși primiseră un avans de 1 miliard și 100 milioane la 4 Iulie și alt avans de 30.000 lei stabilizați la 12 Septembrie, ba mai primiseră și 2 vagoane porumb, pentru hrana lucrătorilor de la exploatarea forestieră, — totuși nu au predat Ministerului decât 69 vagoane.

Ei vor fi judecați de secția X-a a instanței de sabotaj.

— Herman Katz, proprietarul depozitului de materiale de construcție din str. Județului 13, învinuit de patru infracțiuni: n'a afișat în birou tabloul mărfurilor; n'a etichetat prețurile la materiale; a vândut 9900 kgr. ciment fără a emite facturi; nu a comunicat direcției generale a prețurilor, listele de facturi.

— Frații Veniamin, Avram și Manachim Sapierstein, proprietarii întreprinderii de țesătorie „Frații Sapierstein" din Aleea Tonolla 15, învinuiți de mai multe infracțiuni și anume: n'au înaintat Obic-ului situația de mărfuri fabricate, de mișcare a stocurilor și de livrările efectuate între 1 August și 15 Octombrie; în situațiile înaintate după această dată au trecut date neconforme cu realitatea; au încetat activitatea fără autorizația prealabilă a Ministerului.

— Coloman Kaufman, comerciant din Satu Mare, mutat apoi la București, Piața Rosetti 3. Obținând la 2 Mai 1947 autorizația de a importa 5 vag. fasole din Ungaria cu obligația de a pune la dispoziția Ministerului 3 vagoane, iar două să-i rămână spre comercializare, — numitul a importat numai două vagoane din care a predat numai 11.800 kgr. autorității, iar restul de 7900 kgr. le-a vândut unei societăți particulare.

Procesul a fost repartizat secției VII a instanței de sabotaj.

— Marin Carsin din Fund. dr. Adela Leonida 11 și Tașcu Vasile din str. Sevastopol 10, cari au fost surprinși transportând la 6 Decembrie o cantitate de talpă — care este articol blocat — spre a o vinde unui atelier de cismărie din str. Iordache Golescu 10.

Ei vor fi judecați arestați, de secția 10-a sabotaj.

CEK FARA ACOPERIRE

Prin rechizitorul Parchetului, a fost trimisă în judecata tribunalului corecțional, secția V-a, Margareta Grigoriu, domiciliată la Hotel Capșa, Apart. 36, sub inculparea de a fi emis asupra Băncii Agricole, un cek de 250 milioane lei în ordinul d-lui Const. Șerbănescu, din str. Paris 61, cek fără valoare întrucât inculpata nu avea acoperire la acea bancă.

A fost votat proectul de lege pentru înăsprirea pedepselor pentru trecere frauduloasă de graniță

Camera deputaților a luat vacanță până la 20 Ianuarie 1948

ȘEDINȚA DE ERI A ADUNĂRII

Ședința se deschide la ora 9.30, sub președinția d-lui prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al Camerei.

Pe banca ministerială este prezent d. prof. Lucrețiu Pătrășcanu, ministrul justiției.

Se dă cetire sumarului ședinței precedente, pe care Camera, în unanimitate, îl aprobă.

Nefiind comunicări, se intră în ordinea de zi.

Se citește în continuare textul proectului de lege rămas necetit din ședința precedentă, privitor la modificarea unor articole din codul penal. Votarea urmează succesiv pe articole în textul nemodificat al Comisiunii. Pus la vot cu bile, proectul este adoptat.

Al doilea proect de lege adoptat de către Cameră este pentru modificarea art. 267 din codul penal.

Această modificare privește delictul de trecere frauduloasă a frontierei și pedepsele au fost înăsprite. Astfel acest delict se pedepsește cu închisoare corecțională dela 3—10 ani și cu amendă dela 4000 lei până la 40.000 lei. Aceiași pedeapsă va fi aplicată și aceluia care înlesnește trecerea frauduloasă a graniței. Deasemeni modificarea adusă textului art. 267 prevede pedepse și pentru funcționarul sau cel însărcinat cu paza graniței care prin neglijență a făcut posibilă trecerea frauduloasă a graniței. Dacă acest delict a fost săvârșit prin știrea funcționarului care a primit în schimb bani sau alt folos material, pedeapsa va fi închisoare corecțională dela 2—5 ani, atât pentru funcționar cât și pentru cel care intră și iese din țară prin fraudă.

Deasemeni se pedepsește și tentativa infracțiunilor prevăzute mai sus cu aceiaș pedeapsă ca și infracțiunea principală. In plus, infracțiunile prevăzute în acest articol nu se pot bucura de circumstanțe atenuante, iar bunurile care aparțin aceluia pasibil de aplicarea vreuneia din ele vor fi puse, în mod obligatoriu, sub sechestru.

Al treilea proect votat în ședința de eri a Camerei este privitor la complectarea art. 1 și 2 din legea nr. 877 din 9 Decembrie 1940.

Legea de mai sus stabilește criteriile după care se poate dobândi sau pierde naționalitatea română. In complectarea ce s'a adus articolului 1 se prevede pierderea naționalității de către toți aceia care încearcă să treacă fraudulos granița.

Iată textul articolului complectat:

„Naționalitatea română mai poate fi retrasă românului care pleacă ori încearcă să plece din țară în mod clandestin sau fraudulos, precum și aceluia care nu se întoarce în țară după expirarea termenului de valabilitate a actelor de călătorie eliberate de autoritățile române. In cazul când valabilitatea a expirat sau frontiera a fost trecută în mod clandestin sau fraudulos înainte de publicarea prezentei legi, naționalitatea va putea fi retrasă românului care, în termen de 60 zile dela această dată nu s'a întors în țară sau nu a obținut dela autoritățile române actele necesare pentru rămânerea mai departe în străinătate.

Articolul 2 al aceluiaș proect de lege se referă la situația bunurilor celor care se fac vinovați de trecerea frauduloasă a graniței.

Iată textul acestui articol:

„Vor fi socotite ca aparținând celui vinovat din punctul de vedere al aplicării prezentei legi și bunurile pe care acesta le-a înstreinat în ultimele 2 luni înainte de publicarea Jurnalului Consiliului de miniștri (cu retragerea naționalității celui în cauză) actele juridice intervenite cu privire la aceste bunuri devenind nule de drept".

*

D. prof. P. Constantinescu-Iași, a ridicat apoi ședința, cea viitoare fiind anunțată pentru 20 Ianuarie 1948, ora 17.

SPOVEDANIA UNEI BANCNOTE

(Urmare din pagina I-a)

zice să se mai întremeze pe litoralul speculei.

Insă durerea dolarului este mult mai mare. Acum, că aici, în țările din estul Europei, nu mai are putere, s'a resemnat el, — și-a mâncat mălaiul. Dar viitorul fraților săi începe să fie periclitat și prin alte părți ale globului. E drept, în timpul războiului, neamul său a cunoscut o prolificitate mare, ceea ce l-a determinat să descindă pe coastele Europei sau ale Asiei, să-și trimită descendenții pentru a-și găsi de lucru în Franța sau Italia, în Grecia sau în Turcia, în America de Sud sau în China. Dar de ce să se ridice o rezistență tot mai mare împotriva dorinței firești a dolarilor de a trăi îndestulător și de a-și sădi urmași în toate părțile lumii?

Cum, adică, — se indiga dolarul — să se împotrivească poporul elen pentrucă am poposit, în mod masiv, pe litoralul Greciei, aducând cu noi, pe deasupra, și fel de fel de experți financiari și militari? Să se răscoale italienii pentru că noi am căutat să ne amestecăm puțin în distribuirea combustibilului necesar industriei din peninsula italică? Să facă greve francezii pentru că sprijinul nostru a determinat greutăți economice în această țară, uitând că destul am fost alungați din alte părți ale Europei și trebuie, deci, să ne oprim la ei?

Aproape că-mi vine să spun că nu mai e de trăit în lumea aceasta — continua să mi se plângă dolarul. In Consiliul de Securitate întâmpinăm greutăți. La Adunarea Generală O. N. U., în Consiliul miniștrilor de externe, pretutindeni neamul nostru dolăresc produce nemulțumiri. Și pentru ce? Pentrucă avem o sete nebună de a călători prin toate colțurile lumii? Pentru că ne place să analizăm situația economică din diverse țări și suntem gata să dăm sfaturi în ceeace privește formarea guvernelor sau metodele de organizare a bazelor militaro-strategice? Și ce dacă avem și noi planul nostru, „planul Marshall"? Se poate, când pornești într'o acțiune, să nu ai un plan? La urma urmei, n'am fost nici noi așa de rigizi. Dacă am văzut că nu prea merge cu „doctrina Truman", am elaborat alt plan. Și nu se poate spune că am fost lipsiți de inițiative: iată, „blocul occidental", „guvernul mondial", „planul Marshall", „comitetul intersesonial" al O.N.U.-ului, unificarea zonelor apusene ale Germaniei, adică „bizonia" și „trizonia", și câte altele.

Până la urmă nu vor să ne mai lase să respirăm nici în Ruhr. Cică e în joc soarta statelor europene. Ni se mai spune că trebue să dăm posibilitate poporului german să-și refacă el însuși economia țării sale. Dar dece să nu se ție seama și de noi? Este adevărat că în timpul războiului am adus regilor finanței noastre beneficii în valoare de 52 miliarde dolari? Dacă-i așa, să nu ni se ceară să dăm înapoi acum. Noi iubim Europa și iubim și pe oamenii ei politici: pe Attlee și pe Bevin, pe Schuman și pe Leon Blum — deși, la drept vorbind, mai drag ne este De Gaulle — pe De Gasperi sau pe Saragat, pe Schumacher sau pe... (aici enervatul dolar a avut un lapsus, gândindu-se la o personalitate nazistă).

Iubim Europa, dar știm că dânsa nu e prea supusă. Deaceea am fost nevoiți să recurgem la serviciul Germaniei apusene. Cine va avea nevoe de cărbunele sau de oțelul german, să vie să se spovedească la noi — să simtă întâi aroma dolarilor. Trebue să ne gândim și noi la viitor. Fără Germania, n'am pierde oare întreaga Europă, n'am pierde posibilitatea de a mai amenința cu războiul? Era, deci, firesc să întrerupem activitatea Consiliului Miniștrilor de Externe dela Londra, să amânăm încheerea tratatului de pace cu Germania, pentru a avea răgazul să putem desvolta potențialul industriei de războiu din zonele apusene ale acestei țări.

Răgazul? Ce cuvânt tulburător! Dece nu ni se dă acest răgaz să ne desăvârșim mult dorita noastră expansiune în lume? Iată, între țările din estul Europei se strâng relațiile de prietenie. Ba chiar și România a încheiat zilele acestea un pact de colaborare și asistență mutuală cu Jugoslavia, menit să ne împiedice planurile noastre de dominație și să apere pacea.

Da. Nu avem răgaz. (Aci fața dolarului se crispă și nu reuși să mai murmure decât câteva cuvinte)... Dolarii sunt amenințați... criza... criza economică care se apropie fulgerător în Statele Unite...

Aci interlocutorul meu — înche milionul-biograf — nu mai putu continua, înecându-și ultimele cuvinte într'un șiroi de lacrimi, aprovizionate din Oceanul Atlantic.

I-am promis că-i voi mai lua un interview. Intre timp, bancnota noastră a început să-și scrie memoriile.

—o◆o—

Serbarea pomului de Crăciun studențesc

Vineri seara a avut loc la sediul central al U.N.S.R. serbarea pomului de Crăciun Studențesc.

Au luat parte d-nii: N. Petrulian, rectorul Politehnicei, Iorgu Iordan, decanul Facultății de Litere și Filosofie, profesor Traian Gheorghiu și numeroși studenți.

După cuvântul introductiv al d-lui Gh. Gheorghiu, secretarul Centrului București, a urmat programul artistic pe care l-au susținut în întregime echipele artistice ale U.N.S.R.

Orchestra simfonică studențească, corul, jazzul și echipa de jocuri naționale, au făcut din această tradițională serbare un bilanț al activității artistice studențești care se distinge prin talent și maturitate.